

ambi'ens afskaffelse, at man lovede at indbetale beregnede bidrag fra arbejdsgiverside til de fonde, som vi foreslog oprettet, og som man selv var med til foreslå oprettet i 1990, og som senere er blevet oprettet i forbindelse med den nugældende skattereform.

Der er altså et medansvar i denne situation fra både Venstres og De Konservatives side; det kan ingen løbe fra. Vi kan selvfølgelig godt underholde hinanden med de citater fra gamle forhandlinger, som findes til rådighed, men der er selvfølgelig medansvarlighed fra de parter, som i dag brokker sig voldsomt over dette lovfor-slag.

Fra radikal side har vi været fortalere for fondsmodellen. Oprindeligt var vi også medfor-slagsstiller sammen med Venstre og De Konser-vative til arbejdsmarkedsbidraget, og vi synes, at den model, vi har nu, er udmærket. Ideen med den var jo, at en tredjedel af bidraget skulle ydes af arbejdsgiveren, en tredjedel af arbejds-tageren og en tredjedel af staten. Men sagen er jo, at den skjulte erhvervsstøtte nu er blevet synliggjort, idet der er betalt for erhvervslivet gennem det bidrag, som internt er overført til den del af fonden, som erhvervslivet skulle betale.

Vi mener, det er rimeligt, at man på et eller andet tidspunkt holder op med den erhvervs-støtte og taler rent ud og siger: Nu må erhvervet selv bidrage! I hvert fald kan fondene ikke blive ved med at vokse med den hast, de gør udeluk-kende på grund af statslige overførsler i et omfang, som er helt ude af proportioner. Fra radikal side støtter vi derfor lovforslaget og ser det gerne gennemført så hurtigt som muligt.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg vil blot sige til fru Elisabeth Arnold, at vi er ikke som sådan modstandere af, at midlerne bli-ver brugt til de formål, de er afsat til. Men det, man gør med det forslag, som foreligger her, er, at man fjerner skatterne og begynder at flytte rundt på midlerne og bruge dem til alt muligt andet. Det bliver faktisk en reel bruttoskat, vi får nu, og ikke det, der oprindeligt var tanken, nem-lig at de midler skulle anbringes i de bestemte fonde.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Vi kan godt huske ambisagen, selv om vi ikke var i Folketinget dengang.

Fru Elisabeth Arnold siger, at de arbejds-giverbidrag, der afskaffede ambi'en, netop var beregnet som et bidrag, der var øremærket til disse fonde, og det er jo rigtigt. Det var det, man oprindeligt gjorde, men det er jo lige præcis det, vi peger på, at problemet i dag er, at det opgiver man nu. Man løber fra det, fordi disse 9 mia. kr. nu overføres til statskassen, og dermed kan man ikke leve op til det løfte, man i 1994 gav befolk-ningen om, at hvis der var mindre træk på disse arbejdsmarkedsfonde, ville bruttoskatten blive reduceret.

Man sørger hele tiden for at fylde op, så vi aldrig nogen sinde kan få sat bruttoskatten ned, men tværtimod tilsyneladende må imødesee, at bruttoskatten vil stige og stige. Man har endda skrevet ind i lovforslaget, at det skal færdigfor-handles i forbindelse med finansloven. Eller sagt på en anden måde: Det er en ren og skær politisk afgørelse fremover, hvor høj bruttoskat-ten skal være. Man kan sætte den op efter behag, og det kunne jeg forestille mig man vil fortsætte med at gøre, så længe vi har en social-demokratisk finansminister.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må anholde fru Charlotte Antonsens ord om, at disse bidrag nu overføres til statskassen. De forbliver i statskassen! Det er nemlig statslige midler, som er indskudt i fondene, og de skal blive i statskassen. Det er det, der er sagen. Der er ikke noget med at føre nogle bidrag fra erhvervslivet ind i statskassen.

Tom Behnke (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at arbejds-markedsfondene aldrig burde have været eta-bleret i deres nuværende form.

For det første var det en fejl at lave tre fonde. Aktiveringsfonden er aldeles nytteløs og bør helt nedlægges, sygedagpengefondens bidrag fra lønmodtagere og arbejdsgivere skal afspejle sygeligheden inden for det pågældende fagom-råde i modsætning til i dag, og også dagpenge-fonden skal have en anden opbygning. Fondene skal være selvstændige enheder, der ikke bliver fodret med bruttoskat, men med et variabelt bidrag, som alle lønmodtagere betaler, og bidra-gene skal udmåles for hvert fag og afspejle ledigheden inden for området.

Regeringens løfte om, at fald i ledigheden vil udløse lavere bruttoskat, er blevet gjort til skamme. Det første løftebrud kom, da finansmi-